

Spomini na smučarske tekme na Svetem mestu

Sveto mesto je že od nekdaj zelo priljubljen romarski kraj. Vsako leto ga obišče mnogo vernikov iz vseh krajev Podjune in tudi sosednje Slovenije. Nad cerkvijo je precej strm in dolg travnik, ki se je pozimi dal sijajno spremeniti v pravo smučarsko progo. Tam sem doživel prve smučarske tekme, ki pa so bile seveda povsem drugačne, kot jih poznamo danes v času profesionalno pripravljenih smučišč.

Našo tekmovalno progo smo pripravili kar sami. Že dan pred nedeljsko tekmo smo se zbrali mladi fantje in teptali sneg, ki ga je bilo v tistih časih kar precej. Drug za drugim smo se s težavo večkrat povzpeli po strmem pobočju do izhodiščne točke, ki je bila kakih sto višinskih metrov nad cerkvijo. Proga je vodila po zelo strmem hribu navzdol čez cesto, nato še čez plot z bodečo žico in naposled spet v dveh velikih ovinkih do cilja tik nad svetomeško cerkvijo.

Pobudnik teh smučarskih tekem pa je bil Foltej Podgornik, tedaj učitelj na glavni šoli v Pliberku. Za nagrade je Foltej zbral

stvari, ki smo se jih tedaj zelo veselili – čokolade, limonado pa še druge sladke dobrote.

Seveda smo v nedeljo nestrpno čakali na tekmo, ki se je začela ob dveh popoldne. Ker leži kraj na severnem pobočju Komlja in sonce v zimskem času zelo hitro zaide, je postala proga precej hitra in po nekaj tekmovalcih tudi zelo ledena. Vsi smo bili zelo olajšani, če smo speljali prvi del proge, ki je vodil čez cesto in nato še čez plot, ki smo ga kar preskočili. Nekaterim pa to ni uspelo in so se znašli v globokem snegu med grmovjem ali celo v bližnjem gozdu. Posebno starejšemu fantu iz Labotske doline proga ni bila naklonjena in je v zadnjem strmem delu padel in se nekajkrat prekucnil, tako da je smučarska oprema kar odletela na vse konce in kraje. Na srečo pa se tudi njemu ni pripetilo nič hujšega. Priznal pa je nekaj tednov pozneje, da ga je vse bolelo. Še večkrat smo se mladinci tisto zimo srečali na naši svetomeški progi in imeli naš veliki „hec“.

